

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.439/2018/6.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
. Rothermel Erika előadó bíró
. Kalas Tibor bíró

A felperes: **Felperes**
(címe)

A felperes képviselője: . Kalló Ügyvédi Iroda
. Kalló János Márk ügyvéd
(cím)

Az alperes: Magyar Energetikai és Közmű-
szabályozási Hivatal
(1051 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út
52.)

Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

Az alperesi beavatkozó: Alperesi beavatkozó
(cím)

A per tárgya: energiaügyben hozott határozat bírósági
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az elsőfokú jogerős határozat:

6.K.32.076/2016/9. számú ítélete

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:őváros Törvényszék

1.Kf.650.002/2017/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 1.Kf.650.002/2017/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság 6.K.32.076/2016/9. számú ítéletét helybenhagyja;

- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget;

- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A beavatkozó a ... szám alatti ingatlan tulajdonosaként, mint felhasználói helyre 2007. szeptember 25-től 2009 novemberéig volt szerződő fele a felperesnek. A beavatkozó 2009 novemberében helyiségbérleti szerződést kötött a **C. Kft.-vel** (a továbbiakban: Bérelő), aki villamosenergia hálózat bővítést igényelt, annak költségeit vállalta. A számlafizetés a Bérelő kötelessége volt azzal, hogy köteles a bérleti jogviszony megszűnése esetén a villamosenergia szolgáltatást eredeti állapotba visszaállítani. A Bérelő 2014. július 4-i hatállyal a villamosenergia szolgáltatás igénybevételére kötött szerződéseit felmondta, utalva a felhasználóváltásra. A beavatkozó 2014. július 2-án telefonon, július 4-én elektronikus levélben igényelte a felperestől az áramszolgáltatási szerződés újbóli megkötését. A felperes tájékoztatta a beavatkozót, hogy a felhasználóváltás átvezetéséhez szükséges a vételezés jogcímének igazolása egy 30 napnál nem régebbi tulajdoni lappal. A felperes 2014. augusztus 6-án arról tájékoztatta a beavatkozót, hogy 2014. július 4-i dátummal a felhasználóváltást a számlázási rendszerében átvezette, informálta a profilos elszámolási módra való váltás feltételeiről. A felperes 2014. november 21-én arról tájékoztatta a beavatkozót, hogy 2014. július 5. napjával a felhasználóváltást elvégezték, de jelezte, hogy nincs kereskedelmi szerződés megkötve, továbbá a profilos elszámolási módra történő áttéréshez írásbeli nyilatkozat szükséges. A beavatkozó 2014. december 10-én kötött szerződést az Észak-magyarországi Áramszolgáltató Nyrt.-vel (a továbbiakban: Kereskedő). A felperes 2014. december 11-én 77.744 forint, 2015. február 4-én 27.036 forint tartozást közölt, majd 2015. február 11-én kikapcsolási értesítőt küldött, végül 2015. március 9-én a felhasználási helyet kikapcsolta. A felperes a 750000621407 jelű számlán 2014. július 5-től július 31-ig tartó időszakra 19.893 forint összegű, a 750000621413 jelű számlán 2014. augusztus 1-től augusztus 31-éig tartó időszakra 20.132 forint összegű, a 750000621416 jelű számlán 2014. szeptember 1-től 30-áig tartó időszakra 18.575 forint összegű, míg a 750000621419 jelű számlán 2014. október 1-től október 31-éig tartó időszakra 19.144 forint összegű tartozást tartott nyilván. A fenti számlákat a beavatkozó nem egyenlítette ki.
- [2] A beavatkozó panasszal fordult az alpereshez, amely 2016. április 18. napján kelt FVFO2016/180-3. számú határozatával kötelezte a

felperest, hogy a fentiekben jelzett számlákat a nyilvántartási rendszerben érvénytelenítse, esetleges beavatkozái teljesítés esetén térítse vissza a teljesített követeléseket. Az alperes a kikapcsolást érintő kifogásokat elutasította, a kártérítési igényre nézve pedig az eljárást megszüntette. Döntését azzal indokolta, hogy a Bérló a szerződés felmondásakor nem csatolta a felhasználási helyre, valamint a fogyasztásmérő állására vonatkozó adatokat, nem fellelhető továbbá a korábbi és az új felhasználó általi átadás-átvételi jegyzőkönyv. Az alperes hivatkozott a villamosenergiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) végrehajtásáról szóló 273/2007. (X. 19.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 22/B. §-ára, valamint a 2. számú melléklet 13.1., 13.2., 13.4., 13.5. és 13.7. pontjaira, továbbá az Elosztói Üzletszabályzat (a továbbiakban: Üzletszabályzat) 6.2., 6.2.2. és a 8.3.3. pontjaira. Megállapította, hogy ezen jogszabályi rendelkezéseket megsértve szüntette meg az előző felhasználóval (Bérló) fennálló szerződést, így később a szerződés nélküli vételezés miatt kiállított számlák nem jogszerűek. A beavatkozótól a vételezés jogcímének igazolása sem lett volna kérhető, arról sem értesítették őt, hogy a Kereskedőt is választhatja. A beavatkozó 2014. december 10-én kötött szerződést, azonban az idősoros elszámolás megváltoztatása iránt bejelentést nem tett. A 2015. január 26-án esedékes számlát felszólítás ellenére nem egyenlítette ki, ezért a kikapcsolási értesítő szabályos megküldése, majd a kikapcsolás jogszerű volt. Az alperes határozatát 2016. november 10-én kelt FVFO2016/180-4. számú végzésével a döntés alapjául szolgáló jogszabályhelyek korrigálásával kijavította. A kijavító határozat indokolása szerint a korábbi alaphatározatban rosszul jelölte meg a Vhr.-ből felhívott jogszabályhelyet, az helyesen a Vhr. 22/A. § (1b) bekezdés e) pontja.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a panasz elutasítását, az előírt kötelezettségek törlését, másodlagosan az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [4] Az alperes fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint az alperes határozatának 5. oldalán a jogszabályok hatályosságára külön utalva megjelölte, hogy az ügy elbírálása során irányadónak tekintette a Vhr. 2014. április 1. és szeptember 4. között hatályos 22/A. §-ának, valamint a 2014. szeptember 5. és 2015. február 28. között hatályos Vhr. 22/A. §-ának rendelkezéseit is. Idézve ezeket összevetette a Vhr. 2. számú

melléklet 13.2. pontját és az Üzletszabálynak 8.3.3. pontját a Vhr. 2. számú melléklet 13.3. pontjával. Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a szerződéses jogviszonyt akkor zárhatja le, és akkor szüntetheti meg jogszerűen, ha a volt felhasználó (Bérlő) felmondása alapján tisztázott a régi és az új felhasználó között az átadás-átvétel időpontja, a mérőállást megnyugtatóan rögzítik az érintettek, és a csatlakozó- és mérőberendezés állapotát - az esetleges szabálytalan vételezés következményeit későbbi fogyasztóra történő áthárításának elkerülése érdekében - a felperes ellenőrzi. Az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy mindaddig, ameddig ezek a körülmények nem tisztázódtak, nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy milyen mérőállással készül az elszámoló számla a korábbi fogyasztó részére, volt-e a felhasználási helyen esetleges olyan szabálytalan vételezés, amellyel összefüggésben igénybejelentéssel élt a felperes a korábbi fogyasztó felé. Hangsúlyozta, hogy az átadás-átvétel rögzítésének garanciális jelentősége van, ennek elmaradása esetén a korábbi szerződés megszüntetése nem a Vhr. és az Üzletszabályzat idézett rendelkezéseinek megfelelően történik. Kifejtette, hogy a felperes nem hivatkozhat alappal arra, hogy a korábbi felhasználó a villamosenergia ellátás, felhasználás folyamatosságát nem köteles biztosítani, és emiatt új felhasználó bejelentése nem szükséges, hiszen az eset összes körülményeiből az a következtetés vonható le, hogy a felperes nyilvánvalóan tudta, miszerint felhasználó-változás történt a felhasználási helyen. Ezt igazolja a Bérlő bejelentése, valamint a beavatkozó szerződéskötési igényének bejelentései. A fentiekben kifejtetteknek megfelelően az elsőfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a felhasználó személyében bekövetkező változaskor elengedhetetlen az átadás-átvételi jegyzőkönyv elkészítése, a mérőállás rögzítése, valamint a felhasználási hely ellenőrzése, melynek dokumentummal történő igazolása felperes részéről nem történt meg. A határozat rendelkező részében megjelölt számlakibocsátás a beavatkozó felé a fentiek miatt jogszerűtlen volt, ezért azok érvénytelenítésére alappal kötelezte az alperes a hálózati engedélyes felperest.

A felperesi fellebbezés és az alperesi ellenkérelem

- [6] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Fenntartotta kereseti érveit. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen abból indult ki, hogy a korábbi felhasználó szerződésének felmondásakor nem teljesültek a Vhr. 22/A. § (1b) bekezdésében foglalt követelmények. Ugyanakkor a felhasználóval kötendő szerződés létrejöttéhez már nem tartotta kötelezőnek valamennyi, a jogszabályban előírt szerződéses előfeltétel teljesülését, közte a felhasználói minőségre való jogosultság minimális igazolását. A

felperes szerint mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a Vhr. 22/A. § (1b) bekezdése nem reá, hanem a felhasználókra, illetve azokra a felhasználókra ír elő kötelezettségeket, akik felhasználóvá kívánnak válni, ezért ezen előírások teljesülését az érintett felhasználói körön lehet számon kérni. Kifejtette, hogy elmulasztották értékelni azt is, hogy az idősoros mérés esetén a mérő leolvasása távleolvasással naponta történik, valamint az igénybejelentőnek igazolnia kell jogosultságát a szerződés megkötésével. Nem merült fel ebben az esetben a szabálytalan vételezés lehetősége, nem is szerződésszegés miatti kötbért érvényesített, hanem szerződés nélküli vételezés címén számlázott. Szerinte nem fogyasztóváltozás történt.

- [7] Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a felperes egyértelműen tudott arról, hogy nem új fogyasztói igény bejelentése történt, hanem felhasználóváltozás. Korábbi nyilatkozataival egyezően fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperes jogsértően fogadta be a Bérlő szabálytalan, szerződést felmondó bejelentését és ennek ellenére jogsértően kívánta érvényesíteni a beavatkozóval szemben a szabálytalan vételezés szankcióit.

A másodfokú ítélet

- [8] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, az alperes határozatának a felperest marasztaló rendelkezését megváltoztatta, és a beavatkozó panaszát elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a kijavított határozatot és kijavító végzést együttesen bírálta el. Ugyanakkor azonban a jogszabályi rendelkezéseket tévesen értelmezte, azokból helytelen jogi következtetéseket vont le. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Bérlő fogyasztói szerződést felmondó nyilatkozatát követően helyesen kezelte a felperes a beavatkozó szerződéskötésre irányuló bejelentését új igényként, ennek oka az volt, hogy a beavatkozó felperessel fennálló korábbi szerződése a bérbeadásra figyelemmel megszűnt. A Bérlő és a bérbeadó beavatkozó között létrejött bérleti szerződés felhasználási helyre vonatkozó rendelkezései csak a szerződő feleket kötötték, a felperesre nézve rendelkezést nem tartalmaztak. A Vhr. 22/A. § (4) bekezdését értelmezve a másodfokú bíróság kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, miszerint e jogszabályi rendelkezés csak és kizárólag akkor alkalmazandó és terhel a felperesre teljesítendő feladatokat, ha a felperessel szerződést felmondó felhasználó és a felperessel szerződni kívánó leendő felhasználó az átadás feltételeiben megállapodnak. Jelen ügyben a beavatkozó és a korábbi felhasználó bérlő között nem jött létre megállapodás a felhasználási hely átvételéről, annak kikötésére nem is kötelezhető. A Bérlő a felmondását a felperessel közölte, annak elfogadásáról, illetve a

szerződés megszüntetésének módjáról és tartalmáról kizárólag a felperes dönthetett. Miután sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság nem hozhat döntést a Bérló felhasználói szerződéséről, ezért alaptalanul jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes a Bérlóval kötött szerződését jogsértő módon szüntette meg. A Bérló felhasználói szerződésének felmondása okán a felhasználási helyre vonatkozó szerződések megszűntek, a felperes pedig nem tudhatta, hogy a vállalkozó milyen jogcímen, milyen tartalommal kíván a felhasználási helyen felhasználóvá válni. Ezért jogosan igényelte a felperes az igénybejelentőtől az alapvető adatokat és igazolásokat, figyelemmel arra is, hogy idő közben az ingatlan tulajdonjogában is változás következett be. Az alapvető adatok hiányában és mivel a beavatkozó vételezett, a felperes jogosult volt a szerződéskötést megelőzően a szerződés hiányában számlázható díjat igényelni.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

- [9] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet helyben hagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint mind határozatában, mind pedig az elsőfokú ítéletben jogszerűen került megállapításra az a tény, hogy a felperes jogsértően fogadta el a Bérló villamosenergia felhasználói szerződés felmondására vonatkozó nyilatkozatát és szüntette meg a fennálló szerződést. Helyesen állapította meg, hogy a Bérló, mint régi fogyasztó a szerződés felmondásakor nem csatolta a felhasználási helyre, valamint a fogyasztásmérő állására vonatkozó adatokat, továbbá a felhasználóváltás bejelentésekor a felperes részére megküldött dokumentumok között nem volt fellelhető a régi és az új felhasználó által aláírt átadás-átvételi jegyzőkönyv. Az alperes hivatkozott a Vhr. 2. számú melléklet 13.1. és 13.2. pontjaira, továbbá az Üzletszabályzat 8.3.3. pontjára. A felperes befogadta a régi felhasználó szabálytalan bejelentését, s ahelyett, hogy vele szemben követelte volna meg a szabályos eljárást, az új fogyasztóval szemben kívánta érvényesíteni a szerződés nélküli vételezés szankcióit. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság tévedett, amikor új fogyasztói igényként értelmezte a tényállást ahelyett, hogy fogyasztóváltozást állapított volna meg. Helytelenül hivatkozik a másodfokú ítélet a bérleti szerződésre, mert annak a fogyasztóváltozás szempontjából nincs jelentősége, jelentősége annak van, hogy a Bérló, mint régi fogyasztó által felperes felé bejelentett fogyasztóváltozás alapján a felperes jogszerűen járt-e el. Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság iratellenesen értelmezte a tényállást, hiszen az eljárás iratai között több olyan írásos dokumentum található, amelyben a felperes maga is ír a felhasználóváltásról. Így a 2014. július 16-ai e-mail, a 2014. augusztus 6-ai e-mail, s a 2014. november 21-én kelt e-mailben félreérthetetlenül jelenti ki, hogy a fogyasztási helyen a

felhasználóváltást elvégezték. Miután a felhasználóváltás tényéről a felperes tudott, ennek ellenére nem alkalmazta a felhasználóváltás szabályait, jogsértést követett el, amelyet az alperes határozatában értékelt. Az alperes rámutatott, hogy a másodfokú ítélet indokolásában a Vhr. 22/A. § (4) bekezdésére való hivatkozás téves, mivel ez a bekezdés nem a felhasználókról, hanem a Kereskedő és a hálózati engedélyes közötti viszonyról szól. A másodfokú bíróság tévedett abban is, hogy nem a felhasználói szerződés megszüntetése, hanem a felhasználóváltás szabályainak megsértése volt az alperesi döntés alapja. A felhasználóváltás szabályai sérültek, s ezt a mulasztást a felperes nem oldhatja úgy meg, hogy a régi felhasználó helyére lépő új fogyasztóra a szerződés nélküli vételezés szabály- és szankciórendszerét alkalmazza. Az alperes hangsúlyozta, hogy a felhasználóváltás esetén a Vhr. 22/A. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt adatokat kérhette volna, amelyek között nincs felsorolva a vételezés jogcímének igazolása, a tulajdoni lap. Ebből következik, hogy a másodfokú ítélet utolsó oldalán lévő bekezdésekben a felhasználói jogcímre vonatkozó érvelés, illetve az ingatlan tulajdonjogának jogszerű igazolását állító megállapítások is megalapozatlanok.

[10] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyesen értelmezte az alkalmazott jogszabályokat, míg az alperes téved, amikor arra hivatkozik, hogy a Vhr. 22/A. § (1b) bekezdés e) pontjára tekintettel a felperes nem kérhette a vételezés jogcímének igazolását. Abban egyetértett, hogy a másodfokú ítéletben a 22/A. § (4) bekezdésre történő hivatkozás feltehetően elírás. Hangsúlyozta a felperes, hogy az alperes figyelmen kívül hagyja, hogy a Vhr. 22/A. § (1b) bekezdése rögzíti, hogy a bejelentésnek milyen adatokat kell alkalmaznia. Ennek keretében az e) pont szerinti új felhasználó esetében annak még az (1b) bekezdés a)-d) pontjaiban megjelölteken túl az ea) pontban megjelölt, a felhasználó személyében bekövetkezett változás jogcíme feltétel is megmaradt. Tévesnek értékelte azt az alperesi hivatkozást, hogy tudnia kellett a fogyasztóváltásról. Kifejtette, hogy a fogyasztóváltásról való tudomásszerzés nem egy automatikusan bekövetkező folyamat része és nem elegendő a felperesnek egyszerűen tudomásul vennie, hanem az új felhasználónak eleget kell tennie a Vhr.-ben megjelölt feltételeknek és rendelkezésre kell bocsátania mindazokat az adatokat és igazolásokat, amelyek a szerződéskötéshez szükségesek. Kiemelte a fellebbezéséből azt a hivatkozást, amelynek értelmében a felperesi társaságnak olyan eseteket is kezelni kell, amikor az előd és az utód felhasználó nem jelenik meg egyszerre a szerződés felmondása, illetve új igény bejelentése végett. Nem lehet kötelezni a korábbi felhasználót a szerződés felmondás feltételeként arra, hogy az utód felhasználóról adatot szolgáltatson, illetve, hogy biztosítsa a vételezés folyamatosságát az érintett felhasználási helyen.

[11] Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett

elő, észrevételt nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.
- [13] A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság a részben helyesen megállapított tényállásból téves következtetésre jutott az elsőfokú ítélet, illetőleg a közigazgatási határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság nem ért egyet.
- [14] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá. A közigazgatási, illetőleg az elsőfokú közigazgatási perben megalapozottan került megállapításra, hogy a felperes nyomon követhette, ezáltal tudomással bírt arról, miszerint a korábbi felhasználóváltás oka bérbeadás volt, illetőleg az újabb változás pedig a bérlet felmondása, így az ingatlantulajdonban változás nem következett be. Ezt igazolja az alperes által rögzített tény, mely szerint a felperes több alkalommal, írásban felhasználóváltozásról értesítette a beavatkozót, tehát ekként kezelte a számára ismert tényeket.
- [15] A Vhr. 22/A.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a felhasználó személyének megváltozásakor a felek (régi és új felhasználó) a változást legkésőbb a változástól számított 15 napon belül kötelesek az Üzletszabályzatban foglaltak szerint bejelenteni. A Vhr. 2. melléklet 13.2. pontja előírja, hogy a hálózati engedélyes a bejelentés kézhezvételétől számított 8 napon belül köteles a mérőberendezés állapotának helyszíni ellenőrzésére és az ellenőrzés eredményének - ideértve a mérőállást is - jegyzőkönyvben történő rögzítésére. Az elsőfokú bíróság tehát helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes akkor szüntetheti meg jogszerűen a volt felhasználó (Bérlő) a szerződéses jogviszonyát, ha felmondása alapján tisztázott a régi és az új felhasználó között az átadás-átvétel időpontja, a mérőállást megnyugtatóan rögzítik az érintettek, és a csatlakozó- és mérőberendezés állapotát - az esetleges szabálytalan vételezés következményeit későbbi fogyasztóra történő áthárításának elkerülése érdekében - a felperes ellenőrzi. Egyértelmű, hogy mindaddig, ameddig ezek a körülmények nem tisztázódtak, nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy milyen mérőállással készül az elszámoló számla a korábbi fogyasztó részére, volt-e a felhasználási helyen esetleges olyan szabálytalan vételezés, amellyel összefüggésben igénybejelentéssel élt a felperes a korábbi fogyasztó felé. Miként erre az elsőfokú bíróság szintén helyesen utalt, az átadás-átvétel rögzítésének garanciális jelentősége van, ennek elmaradása esetén a korábbi szerződés megszüntetése nem a Vhr. és az Üzletszabályzat idézett rendelkezéseinek megfelelően történik. A felperes tehát jogsértően fogadta el a Bérlő villamosenergia felhasználói szerződés felmondására vonatkozó nyilatkozatát és szüntette meg a fennálló szerződést a kötelező dokumentumok hiánya ellenére. Az iratanyagból

egyértelműen megállapítható volt, hogy a Bérló, mint régi fogyasztó a szerződés felmondásakor nem csatolta a felhasználási helyre, valamint a fogyasztásmérő állására vonatkozó adatokat, továbbá a felhasználóváltás bejelentésekor a felperes részére megküldött dokumentumok között nem volt fellelhető a régi és az új felhasználó által aláírt átadás-átvételi jegyzőkönyv, ezeket a felperes a perben sem csatolta.

- [16] Az Üzletszabályzat 8.3.3. pontja a Vhr. 2. számú melléklet 13.3. pontjával összhangban kimondja, hogy ha az engedélyes (felperes) a helyszíni ellenőrzési kötelezettségnek 15 napon belül nem tesz eleget, nem hivatkozhat szabálytalan vételezésre, és ilyen alapon nem érvényesíthet igényt a felhasználóval szemben. A perbeli tényállás szerint az érintett időszakban a beavatkozó volt - a felperes által is megjelölten - a felhasználó, így vele szemben sem lehetett igényt érvényesíteni.
- [17] A fentiekkel szemben a másodfokú bíróság tévesen, teljes egészében eltérő jogi álláspontra helyezkedett. Fogyasztóváltozás helyett tévesen új fogyasztói igényként értelmezte a beavatkozó bejelentését. Helytelenül hivatkozott a bérleti szerződésre, mert az a fogyasztóváltozás szempontjából irreleváns, relevanciával az bír, hogy az engedélyes/felperes jogszerűen járt-e el a Bérló, mint régi fogyasztó és a beavatkozó, mint új fogyasztó által a felé tett bejelentései nyomán. A másodfokú bíróság iratellenesen állapította meg a tényállást, figyelmen kívül hagyta a 2014. július 16-ai e-mailt, a 2014. augusztus 6-ai e-mailt s a 2014. november 21-én kelt felperesi e-mailt, a tények ellenére „tulajdonváltást” vizionált (5. oldal 2. bekezdés), és a nyilvánvaló jogalkotói céllal ellentétesen értelmezte, illetve figyelmen kívül hagyta a jogszabályi előírásokat. Ezen álláspontját jogszabállyal nem támasztotta alá, egyetlen hivatkozása [Vhr. 22/A. § (4) bekezdése] is nyilvánvalóan elírás. A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a másodfokú ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését.
- [18] Összefoglalva a felperes a maga által is fogyasztóváltásként minősített eljárásban nem a felhasználó személyében bekövetkező változás szabályait alkalmazta, s ennek következtében kerített sort a szerződés nélküli vételezés szankciónak alkalmazására, ezzel jogsértést követett el, amelyet az alperes határozatában értékelte. Mindezeket a körülményeket és tényeket az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, és helyesen értelmezte a jogszabályi előírásokat, míg a másodfokú ítélet a fentiek szerint megalapozatlan.
- [19] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta.

Záró rész

- [20] A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán a

felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján egy összegben állapította meg a perben kifejtett munkára tekintettel.

- [21] Az alperesi beavatkozónak a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, így erről rendelkezni nem kellett.
- [22] A pervesztés felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték viselésére, melynek összegét a fellebbezés, illetőleg a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdése, 46. § (1) bekezdése, és 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2019. május 29.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró**